

L'esport al museu

BALLS & FLAGS

Ramon Ballus i Juli

El mes de gener d'enguany es va inaugurar a la sala d'art contemporani **Alter Ego**, una exposició de Victòria Campillo (Barcelona, 1957) sota la denominació **BALLS & FLAGS** (pilotes & banderes). Aquest suggeridor i alhora enigmàtic títol, havia, necessàriament, d'encuriosir algú que -com el qui escriu- s'interessi per tot allò que relaciona l'art i l'esport. Especialment interessant era que l'esmentada exposició s'ubiqués en una sala d'art contemporani, ja que aquest, generalment lluny del figurativisme, molt rarament s'acosta a l'esport.

L'obligada visita ens descobrí una artista i una obra certament suggestives: **Victòria Campillo** és una jove pintora, llicenciada l'any 1984 a la Facultat de Belles Arts Sant Jordi, que des del 1994 és professora de Pintura a l'Escola Massana de Barcelona. La seva obra, mostrada al públic per primera vegada l'any 1987, es distingeix singularment pel cromatisme. En la presentació de la mostra ÍDEM, el 1997, també a la sala **Alter Ego**, ella mateixa ens diu: "sóc una pintora cromàtica". Ara bé, el seu cromatis-

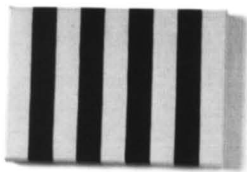
me consisteix essencialment, en l'exercici d'aconseguir l'exacta repetició dels colors que li ofereixen la natura -animals, vegetals i minerals- sempre diferent o les coses trobades, més o menys casualment. Picasso deia: "Jo no busco, jo trobo". **Victòria Campillo** creiem que troba, però molts cops, com succeeix en la seva actual exposició, troba tot buscant apassionadament en un determinat sentit.

La bandera és un tema fonamental en gran part de la seva obra, ja que aquest títol ha estat present en diferents exposicions anteriors. **BALLS & FLAGS** és el resultat de relacionar els colors d'un conjunt de pilotes, generalment multicolors, de diferents esports (rugby, futbol, bàsquet, voleibol, waterpolo) amb banderes, reals o imaginàries, de països, institucions o moviments sociopolítics, aquests últims més o menys establerts. Encara que les banderes són elements carregats de simbolisme i significat, creiem que les de **Victòria Campillo** estan desproveïdes de tot esperit patrioter, convertint-se en expressió cromàtica dels colors que li ofereixen les pilotes

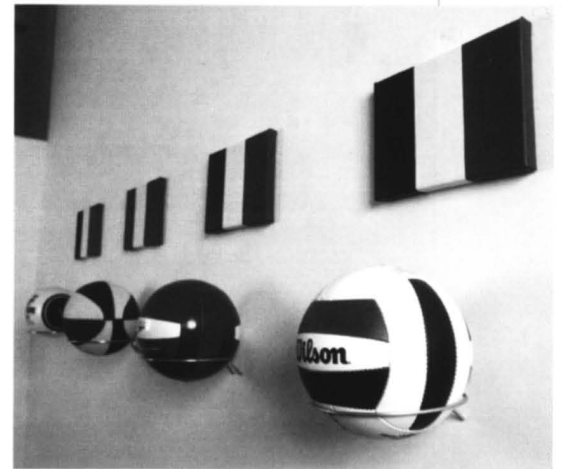

prototipus. Només l'observació directa i acurada permet apreciar quelcom que fins i tot la fotografia no distingeix: no tots els vermells, blaus, ataronjats i grocs són iguals, sinó que estan cromàticament matissats, d'acord amb els colors dels distints models.

Durant més d'un any, **Victòria Campillo** ha estat obsessionada rastrejant tota classe d'establiments, grans i petits, on fos possible trobar pilotes esportives reglamentàries. Pensem que l'esport era un fet secundari, perquè ella mateixa ens confessava que l'interessa ben poc. En total s'exposaven 18 pilotes i altres tantes

banderes pintades a l'oli damunt tela, agrupades en quatre conjunts de quatre pilotes i les corresponents banderes; dues pilotes, una blanca (**Bandera blanca**) i una negra (**Death Penalty-mort penal**) es presentaven individualment. Els grups portaven tots ells títols relacionats amb les característiques de les banderes, no pas amb els esports representats per les pilotes. Així en **Stripes** (tires) s'aplegaven pilotes amb els colors de la bandera francesa, del Barça, de Catalunya i multicolor del moviment gai; en **Bandes** totes les pilotes mostraven els colors vermell, blanc i blau de la bandera francesa; en **The Orange and Lemon Orders**, s'hi trobaven pilotes de color taronja i groc, de tonalitats diferents, possiblement en homenatge als cítrics (en una entrevista l'artista, en to d'humor, recordava la seves arrels murcianes); l'últim grup és desconcertant, tant pel títol –**Dretes, Esquerres, Feministes i Orangistes**– com per la irregular i absurda col·locació de les respectives banderes. Victòria Campillo ha volgut confondre l'espectador, no sabem si en clau d'humor o com rebel·lia prop d'ella mateixa i de la seva perfecció cromàtica. El cert és que obligava a realitzar un exercici de reordenació i inevitablement a contemplar de nou la totalitat dels muntatges.

L'exposició es completa amb l'obra **Ratlles**, on situa una sabata esportiva amb els colors de la senyera catalana i la seva corresponent bandera i amb una fotografia de quatre caps coberts amb gorres esportives idèntiques, diferenciades per les insígnies de les més conegudes marques comercials de material esportiu.

Podem concloure que banderes i pilotes –elements bàsics en molts esports– separades del seu context habitual, poden commoure una artista receptiva i inspirar-li, a través del color, una veritable obra d'art, desproveïda de connotacions afegides.

